

Volgnummer van de kamer
Datum van uitspraak
Rolnummer 2017/528/B
Repertoriumnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

21ste kamer

VON-EV

Vonnis

Europese Procedure voor geringe vorderingen

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

1. De heer **B. F.**,
 2. Mevrouw **M. H.**,
 3. De heer **A. F.**,
- Allen met woonplaats te [adres – België]

Eisende partijen,

Bijgestaan door mr.[naam], aangestelde van F. C., [adres]

tegen :

I. L. aéreas de España, SA Operadora Sociedad Unipersonal, met maatschappelijke zetel te Spanje, [adres].

Verwerende partij,

Bijgestaan door mr. [naam], advocaat, met kantoor te [adres].

*

I. Procedureverloop

1.

Deze zaak werd op grond van de EU-Verordening nr. 861/2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen (hieronder: 'EPGV-Vo') ingeleid bij verzoekschrift, onder de vorm van formulier A, dat op de griffie van deze rechtbank werd ontvangen op 31 maart 2017. De rolrechten werden betaald op 26 april 2017.

2.

Op 16 mei 2017 werd het verzoekschrift (formulier A), vergezeld van het antwoordformulier (formulier C) bij ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de verwerende partij.

Uit een ontvangstbewijs blijkt dat verwerende partij die zending heeft ontvangen op 24 mei 2017.

3.

De rechtbank ontving een antwoordformulier van verwerende partij op 11 juli 2017.

Dat formulier werd ter kennis gebracht van de eisende partijen.

II. Beoordeling

1.

Overeenkomstig artikel 5, 3, van de EPGV-Vo moet de verwerende partij op het verzoek antwoorden binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving.

Dat betekent dat verwerende partij in deze zaak haar antwoord diende over te maken vóór 24 juni 2017.

2.

Overeenkomstig artikel 7, 3, van de EPGV-Vo moet de rechtbank een beslissing nemen over het verzoek indien er niet op werd geantwoord binnen de termijn van artikel 5,3 van die Vo.

Hoewel niet zo expliciet gesteld, brengt dat mee dat bij de beoordeling van het verzoek geen rekening kan worden gehouden met een antwoordformulier dat na de termijn – maar vóór de rechterlijke beslissing en formele 'beëindiging' van de EPGV – werd ingediend.

De rechtbank slaat dan ook geen acht op de inhoud van het antwoordformulier van verwerende partij.

3.

Het bovenstaande brengt evenwel ook mee dat deze beslissing niet kan worden geacht te zijn gewezen op tegenspraak, maar een beslissing is die bij verstek van de verwerende partij wordt gewezen.

4.

Luidens het ingediende verzoekformulier A, strekt de vordering ertoe de verwerende partij te veroordelen tot betaling aan de verzoekende partijen van een hoofdsom van € 1.482,40, te vermeerderen met de verwijlinteressen aan de wettelijke interestvoet vanaf 1 april 2016. Tevens wordt € 100 gevorderd als ‘salaris gemachtigde’ en de vergoeding van de griffierechten, bedrag dat de rechtbank moet begroten.

2.

De vordering betreft een eis tot vergoeding van de schade die werd opgelopen doordat de vlucht (terugreis) die de verzoekende partijen voor 1 april 2016 bij verwerende partij hadden geboekt, werd geannuleerd.

De plaats van vertrek was de luchthaven van Santa Cruz de La Palma, die van aankomst was Brussel, met een tussenstop in Madrid.

3.

Verzoekers achten deze rechtbank internationaal bevoegd op grond van de plaats van de uitvoering van de verbintenis.

4.

De vordering van verzoekende partijen is gesteund op een overeenkomst met verwerende partij waarbij die laatste de dienst van luchttransport moest verstrekken aan verzoekers. Zij strekt ertoe een (forfaitaire) schadevergoeding te bekomen, zoals geregeld in de EU-Vo nr. 261/2004 van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten.

5.

De vordering van verzoekers valt bijgevolg binnen het toepassingsgebied van zowel de EPGV-Vo als van de Verordening nr. 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke zaken en handelszaken (hieronder: Brussel Ibis-Vo).

6.

Verwerende partij heeft haar woonplaats – zoals gedefinieerd in artikel 63 van de Brussel Ibis-Vo – in een lidstaat van de Europese Unie, met name Spanje. Zij kan dan ook in een andere EU-lidstaat voor de rechter gebracht worden op grond van artikel

7, 1, b), van de Brussel Ibis-Vo: de plaats waar de dienst volgens de overeenkomst moest verstrekt worden.

Het Hof van Justitie heeft in een arrest van 9 juli 2009 (HvJ nr. C-204/08, Rehder/Air Baltic) beslist dat – inzake een vordering tot compensatie gesteund op de EU-Vo nr. 261/2004) de plaats van uitvoering van een dienstverlening van luchtvervoer van personen in het kader van de Brussel I-Vo (EU-Vo nr. 44/2001) zowel op de plaats van vertrek als op de plaats van aankomst kan gesitueerd worden.

Dat betekent dat in deze zaak artikel 7, 1, b, van de Brussel Ibis-Vo voor de eis van de verzoekers ook internationale bevoegdheid opent voor de rechtbanken bevoegd voor de plaats waar de luchthaven Brussel gelegen is.

Bijgevolg is deze rechtbank zowel internationaal als territoriaal bevoegd om over het verzoek te oordelen.

7.

Wat de grond van de zaak betreft, moet vastgesteld worden dat verzoekers hun eis steunen op een geannuleerde vlucht naar de luchthaven van Brussel op 1 april 2016.

Zoals algemeen gekend, was de luchthaven in Brussel op 22 maart 2016 het doelwit van een grote terroristische aanslag die onder meer belangrijke schade toebracht aan het luchthavengebouw. De luchthaven bleef nadien nog lange tijd dicht. Dat was onder meer ook op 1 april 2016 het geval.

Het feit dat de vlucht naar de luchthaven op 1 april 2016 niet kon worden uitgevoerd, zoals overeengekomen tussen de partijen, was dan ook het gevolg van buitengewone externe omstandigheden die de verwerende partij niet kon voorzien, noch voorkomen.

Er ligt met andere woorden een overmachtssituatie voor die ertoe moet leiden dat verwerende partij bevrijd wordt van haar plicht tot schadevergoeding.

8.

De vordering van eisers is ongegrond. Zij dienen de gerechtskosten te dragen, begroot op het rolrecht van € 100,00.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend in eerste aanleg, bij verstek van de verwerende partij.

Verklaart de vordering van heer B. F., mevrouw M. H. en de heer A. F. ontvankelijk en ongegrond.

Zegt dat de gerechtskosten, begroot op € 100,00 (rolrechten), ten laste blijven van de eisende partijen.

Aldus beslist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 21ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 13 september 2017.

Waar aanwezig waren en zitting namen:

[naam], rechter,

[naam], afgevaardigd griffier,

Afgevaardigd griffier

rechter